

Pokud stížnost vytýká, že žup. úřad přivlastnil si právo systemisování úřednických a zřízeneckých míst a že systemisuje místa takového druhu a takového počtu jako si město samo nežádalo — jest v zřejmém odporu se zněním nař. rozhodnutí, neboť toto nesystemisovalo jiná služ. místa, než jaká systemisovalo ob. zastupitelstvo, nýbrž sestavilo pouze systemisovaná místa v přehledu odloučeně od jejich obsazení.

Pokud stížnost týče se meritorní stránky věci a zejména vytýká, že při systemisování míst a při rozhodování o jejich nutnosti nebylo hleděno na plat. schopnost občanstva, stačí poukázati k tomu, že ob. zřízení (zák. čl. XXII. z r. 1886) nemá přesných předpisů, dle kterých obec jest povinna zaměstnance ustanoviti, nýbrž ponechává volnému uvážení obce a jejího zastupitelstva, aby dle poměrů a potřeby v obci místa úřednická a zřízenecká systemisovala a poměry služební stanovila. Postupovala-li obec tímto způsobem, nelze tvrditi, že tím byl porušen zákon.

Č. 5814.

Bytová péče: Předpisy § 4 zák. č. 225/22 resp. 87/23 a 296/24 platí také pro byt vlastníka domu.

(Nález ze dne 22. června 1926 č. 13.041.)

Věc: Alois B. v P. proti zemské správě politické v Praze o přeměnu bytu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím magistrátu hl. města Prahy z 8. ledna 1925 nebylo vyhověno žádosti Aloise B., aby mu dáno bylo podle § 4 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. povolení ku přeměně části obytných místností, tvořících v jeho domě čp. . . . v Praze jeho byt, záležející ze 2 pokojů, kuchyně a komory, na hostinské pokoje. Na odůvodnění výroku toho bylo uvedeno, že k žádané přeměně není důležitých příčin, že by Alois B. se svou rodinou neměl dostatečného bytu, kdyby žádané povolení uděleno bylo. Povolení to však by Aloisu B. nesmělo býti uděleno, ani kdyby těchto důvodů nebylo, poněvadž jest v Praze nedostatek bytů a uchazeč náhr. místností k obývání způsobilých neopatřil.

Výrok ten byl nař. rozhodnutím z jeho důvodů potvrzen s tím, že měl býti v napadeném výměru uveden zák. z 19. prosince 1924 č. 296 Sb. z. a n., jímž byla platnost zák. č. 87/23 prodloužena do 31. prosince 1926.

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

St-l namítá, že náhradní místnosti opatřovati nemusí, poněvadž nejedná se o byt nájemníků, nýbrž vlastní byt st-lův.

Zákon stanoví v § 4: »Používání bytů nebo jejich částí k jiným účelům než k bydlení jest dovoleno jen s úředním povolením. Povolení může býti uděleno jen z důležitých příčin, zejména, jde-li o použití místností k účelu veř., pro který není možno opatření místností jiných. Mimo to může býti povolení uděleno jen, není-li v obci nedostatek bytů aneb opatří-li žadatel náhr. místnosti k obývání způsobilých.« Před-

pis tento nečiní rozdílu mezi byty i částmi bytů vlastníkem domu používanými a byty nájemními. Tedy již z doslovu zákona plyne, že cit. předpis § 4 a to jak ustanovení jeho prvního tak druhého odstavce vztahují se na veškeré byty a jejich části, tedy i na byty vlastníků domu. To plyne také z účelu zákona, aby počet bytů a místností obytných vůbec v obci nebyl zmenšován (§ 2 a 4), aby veškeré místnosti obytné, účelům bytovým věnované, nebyly účelům těm odnímány. V důsledku toho vztahuje se na byt, který předmět sporu tohoto tvoří, třeba by st-lem jako vlastníkem domu obýván byl, předpis odst. 2, posl. věty § 4, který v případě, že jest v obci nedostatek bytů, váže povolení ve smyslu odst. 1. na opatření náhr. místností k obývání způsobilých. —

Č. 5815.

Vojenské věci: Individuelní přiděl bytu vojenskému gážistovi je nezákonný, není-li byt ten uveden ve výkaze o obsazovacím prostoru (zák. č. 118/1924.).

(Nález ze dne 22. června 1926 č. 13.210.)

V ě c: Ludvík K. a Fina L. v N. proti župnímu úřadu v Nitře o přiděl bytu vojenskému gážistovi.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Měst. rada v N. přidělila na základě zák. z 13. května 1924 č. 118 Sb. byt o 1 pokoji v domě st-lů voj. gážistovi Ludvíku T. Odvolání, jímž brojili st-lé proti opatření tomu námitkou, že pokoje nutně potřebují k rozšíření místností, bylo okr. úřadem v N. a další odvolání nař. rozhodnutím župního úřadu v N. jako bezdůvodné zamítnuto.

Stížnost namítá, že přiděl bytu je v rozporu s předpisem § 25 odst. 1 ubyt. zák. ve znění novely z 13. května 1924 č. 118 Sb., pokud se týče ustanovením § 2 vl. nař. z 30. května 1924 č. 119 Sb., poněvadž byt, o nějž jde, nebyl vůbec pojat do výkazu o obsazovacím prostoru a bez toho nelze byt přidělit.

Nss shledal námitku tu důvodnou.

Podle odst. 1 § 25 ubyt. zák. ve znění cit. novely jest obec, nemohou-li si voj. gážisté opatřiti v místech své posádky vhodný byt nájemní smlouvou, povinna, jim na žádost místního voj. úřadu opatřiti vhodný byt přidělem bytů, uvedených ve výkaze o obsazovacím prostoru (§ 9). Podle § 2 odst. 2 vlád. nař. č. 119/1924 lze k přidělu bytu použití pouze bytů (místností), zapsaných v rubrikách 4 a 5 výkazu o obsazovacím prostoru (§ 1).

Ze správních spisů je patrné, že byt, který byl individuelně přidělen voj. gážistovi, nebyl v době přidělu zapsán do onoho výkazu, jak se podává ze zprávy ob. notáře pro město N. z 18. září 1925 a ze sdělení měst. rady v N. z 9. října 1925, kde se praví, že výkaz o obsazovacím prostoru byl v obci N. sestaven teprve v měsíci září 1924 a v té době také byl vyložen k veř. nahlédnutí, následkem čehož přidělený byt, o nějž zde jde, v době přidělu v onom výkazu se vůbec nenacházel.